

Ordre de Culte
2n diumenge de Quaresma 13-3-2022
Preludi musical

Benvinguda i pregària

Himne: *Déu etern, la teva misericòrdia* (233 CG)
Música: Charles H. Purday; Lletra: Noemí Celma

Crida a la lloança: Salm 27

Himne: *Roman amb mi* (248 CG)
Música: William H. Monk; Lletra: Samuel Sais

Lectures bíbliques:

Gènesi 15, 1-12.17-18

Filipencs 3, 17 – 4, 1

Himne: *¡Al Dios de Abraham, loor!* (157 HC)
Música: Meyer Lyon ; Lletra: Daniel ben Judah, tr. George P. Simmonds

Proclamació de la Paraula:

Lluc 13, 31-35

Pregària per la il·luminació

Interludi Musical

Resposta a la paraula

Himne: *Vull estimar-vos, Senyor* (39 CG)
Música: Thomas Hastings; Lletra: Benjamí Planes

Vida comunitària:

Ofrenes

(Interludi)

Anuncis

Himne: *Ha vingut el Fill de Déu* (108 CG)
Música: Johann Horn, ar. J. S. Bach; Lletra: Maria Martorell

Benedicció

Postludi

Litúrgia i Proclamació: Marta López Ballalta
Música: Robert Bailey
Lectures: Esther Raduà
Diaques: Cristina Akamba i Elisabeth Cortés
Butlletí: Alcía Pallàs

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona – Tel. 93-318.97.98

Correu electrònic: elbutlletitallers@gmail.com - web: www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Triodos Bank IBAN: ES42 1491 0001 2820 2713 0323

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1814 del 13 de març de 2022

Abans de viure a Alemanya, vaig viure casi un any a Romania. A la ciutat de Sibiu vaig aprendre l'idioma alemany, però sobretot vaig conèixer casi un any amb seminaristes ortodoxos molt intel·ligents d'origen romanès, kazakh, rus i ucraïnès. Va ser una bona experiència i casi cada dia discutíem sobre religió, política i societat.

A mi sempre em va interessar com era la vida en un país sense sistema de convivència democràtic liberal representatiu. Quan jo argumentava la possibilitat de que el poder polític fos representatiu de la voluntat política dels adults residents del país, ells no negaven la idoneïtat d'aquesta situació, però consideraven que era una forma de pensament tramposa. Quan jo deia que era necessari un parlament, ells no ho negaven, i deien que al seu país també hi havia un parlament, però que al final sempre manaven els de sempre. Hi afegien: - exactament igual que a Occident-. No vaig saber sortir d'aquesta trampa retòrica -o potser veritat fàctica- de que malgrat que el sistema democràtic occidental deixava un teòric marge de maniobra a la voluntat política dels censats, també estava molt lluny de defensar els anhels i els valors que l'esser humà aspira en la seva vulnerabilitat total i profunda senzillesa. M'hi vaig resistir a aquesta lògica, perquè seria acceptar que, malgrat un estat sigui autocràtic o democràtic, la vida és igual a tots llocs: manen els forts, els febles acaten. Llavors et surt una

mena d'orgull, un sentiment ja cultivat temps ençà, una emoció que s'ha de dominar perquè sempre comporta la fi del diàleg i es transforma en una discussió sense cap ni peus. No nego que no sortís en algun moment de la meua estança a Sibiu aquest fervor; el que constato és que a ells també els hi va sortir de la mateixa manera, però cap una altra banda. No volien ser dirigits ni aconsellats per ningú, però jo tampoc.

¿Qui ens pot dirigir realment? Ara mateix la situació política a l'Est d'Europa genera incentius crus en resposta a aquesta pregunta. Torna la violència i el poder militar com a poder directriu «de facto». Jo no crec que els afers polítics es puguin comprendre a través de les històries individuals, sempre interessades, que projecten els mitjans de comunicació. Tampoc crec que la política sigui un afer abstracte en la seva totalitat, perquè ens porta al cinisme, com va posar de palès el filòsof alemany Immanuel Kant amb la seva frase «que interessant és la Revolució Francesa... des de la tranquil·litat de Königsberg», ciutat tranquil·la i d'ordre situada a uns 1.000 kilòmetres de La Bastilla a París.

Retrobant l'exemple del segon paràgraf, penso que si jo pogués tornar a reviure aquelles conversacions, ho faria sota uns termes molt diferents als d'ençà. Però ja no és el meu temps, és aigua passada. Crec que la política té molt a veure amb el temps, amb el moment. Mai vaig pensar que la pau entre els homes i les dones tingués tanta relació amb l'escatologia.

Marc Hernández Cocaño

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Pensem també en les persones que estan soles, en les que estan malaltes i en les que en tenen cura. Fem que sentin l'escalf de la comunitat.

LA CISTELLA SOLIDÀRIA

Aquest diumenge passat els de "El Chiringuito" es van endur tot el que teníem aquí per ells i aquesta setmana han vingut a recollir llet, margarina i formatge que havíem comprat per ells. També s'han pogut endur un parell de maletes i un munt de roba que ens han fet arribar gent que encara que no són de l'església coneixen el seu projecte i també ajuden a suplir les seves necessitats. La gent és solidària i per això també hem d'estar molt agraïts. Gràcies al Senyor perquè podem compartir del que tenim.

CANAL DE YOUTUBE

Podreu seguir el culte en directe a la pàgina de Youtube a les 11.00. Enllaç: <https://youtu.be/1zWz6WCioJs>

SOLIDARITAT UCRAÏNA

Des de la IEE s'ha organitzat una ofrena especial per Ucraïna. Se'ns convida a participar a totes les esglésies locals amb les ofrenes del diumenge 20 de març, també podeu fer les vostres aportacions personals al número de compte de l'església amb el concepte: **Solidaritat Ucraïna**.

Totes les aportacions seran destinades a Ucraïna i a les esglésies de territoris, com Polònia o Hongria, que estan rebent i acollint els refugiats del país veí.

ASSEMBLEA 2022

El proper diumenge 20 de març tindrem la nostra assemblea ordinària. Si algun membre vol incloure un punt a l'ordre del dia ho pot fer fins el 13/03, presentant una petició per escrit firmada per al menys 10 membres de la comunitat.

Diumenge 27/03 tindrem el consell a les 8:30h.

ESPAI OBERT

Dins el cicle **La utopia avui. De quin Déu parlem?** que l'Associació Cristianisme al Segle XXI organitza, participen la nostra pastora i el teòleg i sociòleg Pere Codina en la conferència **Anem al col·lapse? El futur incert de les institucions eclesiaístiques**. Podeu assistir-hi dissabte 19 de març a les 11h al C/Llúria,13.